

perdonar v. tr. Des per passar
 sense càstig (una falta); no guardar
 cap malvolença (per una ofensa
 rebuda). ~~É~~ É un crim que no
 es pot perdonar. Perdonar una o-
fensa, una injúria. Deu perdona
els pecats. | Perdonar; exceptuar
 algú (d'una obligació, d'allò que li
 toca fer). Perdonar la vida a
algú. La mort no perdona ningú
No perdonar penes ni fatigues.
A ell li poden perdonar que
no vingui. Après cent penes
que li deus, ja te les perdona.